

ПАВЕЛ МАТЕЕВ
КРАЧА САМ

chitanka.info

*Крача сам по снежната поляна,
на която бяхме с моето момиче,
от слънцето тогава бе огряна,
а сега студът природата съблича.*

*До залеза тогава ний седяхме,
прегърнати на меката трева,
на сърцата си отدادени ний бяхме,
почувствахме отвътре любовта.*

*Със спомена си аз сега живея,
за тез отминали прекрасни дни,
но се надявам, че отново аз ще пея
на любимата сред гъстите гори.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.